

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: Ω **Βρόμιε**, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἱβῃ τούμδὸν εὔσθένει δέμας·
[3] πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἔμμανής Ἡρας ὅπο
[4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπῶν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
[6] ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
[7] Ἔγκελαδον ἵτεαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ¹
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἴδων ὅναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίω.
[9i] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
[10] καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῶ πόνον.

[100] Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer + "Kommentarsuffix" k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der der Kommentar später auch erscheinen soll.

- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἡρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
[12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὃς ὁδηθείης μακράν,
[13] ἐγὼ πιθόμενος σὸν τέκνοισι ναυστολῶ
[14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
[15] αὐτὸς λαβὼν ηὕθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
[16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἡμενοι γλαυκὴν ἀλα
[17] ρίθοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἥδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ¹
[20] ἔξεβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἴτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ύκλωπες οίκοϋσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὡς λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εύίων βακχευμάτων
[26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρῷ τῇδε μ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὃς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἔμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἥδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποίμνας, τὶς ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὄμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίω
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Άλθαίας δόμους
[40] προσῆγτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

- [41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δή μοι νίση σκοπέλους;
[44] οὐ τῷδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
[46] δινᾶν θ' ὅδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

- [49] [Χορός]: —ψύττ· οὐ τῷδ' οὐ; οὐ τῷδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὡή, ρίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὤπαγ' ὥ ὤπαγ' ὥ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

- [55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
[56] δέξαι θηλαῖσι σπορὰς
[57] ἀς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
[62a] —νύττ· οὐ τῷδ' οὐ; οὐ τῷδε νεμῆ
[62b] κλιτὺν δροσεράν;
[62c] ὡή, ρίψω πέτρον τάχα σου
[62d] —ὤπαγ'
[62e]
[62f]
- ὦ
ὤπαγ'
ὦ
ὦ
κεράστα

Epode

- [63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
[66] κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,
[67] οὐκ οὖνοι χλωραὶ σταγόνες·
[68] οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφῶν
[69] ζακχον ζακχον ὠδὰν

[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
[71] δὲν θηρεύων πετόμαν
[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
[73] ὡς φίλος·
[74] ὡς φίλε Βακχεῖς, ποῖ οἰοπολεῖς;
[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;
[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
[77] θητεύω Κύκλωπι
[78] τῷ μονοδέρκτᾳ διοῦλος ἀλαίνων
[80] σὺν τῷδε τράγου χλαίνα μελέα
[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

- [82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὡς τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
[83] ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]: χωρεῖτ· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
[85] [Σιληνός]: ὅρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
[86] κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ¹
[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὡς ταλαιπωροι ξένοι,
[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἵσσαι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἴός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', οὐ' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
[96] [Οδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἀν νῦν ποτάμιον πόθεν
[97] δύψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν δόδησαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν.
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσείπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
[102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὡς ξέν', δστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σήν.
[103] [Οδυσσεύς]: Ἱθακος Ὄδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
[104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
[105] [Οδυσσεύς]: ἔκεϊνος οὔτος εἰμι· λοιδόρει δὲ μή·
[106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
[107] [Οδυσσεύς]: ἔξι Ἰλίου γε κάποδε Τρωικῶν πόνων.
[108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἥδησθα πατρώας χθονός;
[109] [Οδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρο μ' ἥρπασαν βίᾳ.
[110] [Σιληνός]: παπᾶ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί·
[111] [Οδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
[112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οὖν Βρόμιον ἀνήρπασαν.
[113] [Οδυσσεύς]: τίς δ' ἥδε χώρα καὶ τίνες ναίουσίν νιν;
[114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
[115] [Οδυσσεύς]: τείχη δὲ ποσὶ στι καὶ πόλεως πυργώματα;
[116] [Σιληνός]: οὐκ εῖσ'. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
[117] [Οδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
[118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρες ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
[119] [Οδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;

- [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
- [121] [Οδυσσεύς]: σπείρουσι δ'— ἡ τῷ ζῶσι; — Δῆμητρος στάχυν;
- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
- [123] [Οδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου φοαῖς;
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγάρ τοιχον οίκοϋσι χθόνα.
- [125] [Οδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
- [127] [Οδυσσεύς]: τί φῆς; βορᾶς χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνω;
- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρος δέστις οὐ κατεσφάγη.
- [129] [Οδυσσεύς]: αὔτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
- [131] [Οδυσσεύς]: οἶσθ' οὖν δὲ δρᾶσσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἴδ', Οδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
- [133] [Οδυσσεύς]: δῆστον ἡμῖν οἴτον, οὐ σπανίζομεν.
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὕσπειρ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
- [135] [Οδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς δόπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
- [137] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γάρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
- [139] [Οδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
- [140] [Σιληνός]: ὦ φύλατά· εἰπών, οὐ σπανίζομεν πάλαι.
- [141] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
- [142] [Σιληνός]: δὲν ἔξεθρεψα ταῖσδ' ἔγω ποτ' ἀγκάλαις;
- [143] [Οδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
- [145] [Οδυσσεύς]: δέητος ἀσκός δὲς κεύθει νιν· ὡς ὁρᾶς, γέρον.
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδὲν ἄν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
- [147] [Οδυσσεύς]: ναί·
- [147a] δίς γάρ τόσον πῶμ' δσσον ἄν ἔξ ασκοῦ ῥυῆ.
- [148] [Σιληνός]: καλήν γε κρήνην εἶπας ἡδείάν τ' ἐμοί.
- [149] [Οδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἢ γάρ γεῦμα τὴν ὠνήν καλεῖ.
- [151] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν ἔφελκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
- [153] [Οδυσσεύς]: ίδού.
- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὄσμὴν ἔχει.
- [154] [Οδυσσεύς]: εἶδες γάρ αύτήν;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
- [155] [Οδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἄν μὴ λόγω 'παινῆς μόνον.
- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
- [157] ἄ ἄ ἄ.
- [158] [Οδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
- [159] [Σιληνός]: ώστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὅνυχας ἀφίκετο.
- [160] [Οδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
- [162] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
- [164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἄν κύλικα μαινούμην μίαν,
- [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
- [166] ρῶψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
- [167] ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὄφρυς.
- [168] ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

- [169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὁρθὸν ἔξανιστάναι
[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
[171] ψωῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὄρχηστύς θ' ἄμα
[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὄφθαλμὸν μέσον;
[175] [Χορός]: ἄκου', Ὄδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
[176] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἐλένην τε χειρίαν;
[178] [Οδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἴκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
[179] [Χορός]: οὔκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
[180] ἄπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
[181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
[182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
[184] κλῳὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
[185] ἔξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
[186] λῆστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
[187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
[188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
[189] ἄναξ Ὄδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
[190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμὸλ πῶμ' ἀντιδόντες εύίσου.
[193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Οδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὡς γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὖπερ ἀν λάθοιτέ γε.
[196] [Οδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Οδυσσεύς]: οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἢ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὅχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εύγενῶς,
[202] ἢ ζῶντες αἴνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἢ ῥάθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἢ πρός γε μαστοῖς εἰσὶ χύπὸ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἔστιν ἔξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἰδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τάστρα καὶ τὸν Ωρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἔστιν εὖ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εύτρεπής ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἢ καὶ γάλακτός εἰσὶ κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλης, δόλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὡν ἀν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἀν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι

- [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἀν ύπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὥρῳ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὥρῳ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
- [228] [Σιληνός]: ὕμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ύπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ύπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, δτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἥσαν ὅντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ· οἱ δ' ἔφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἥσθιον
[234] τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
[235] κλωψὸν τριπήχει, κάτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
- [235a] [Σιληνός]: [[Zeile Lost]]
- [236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάστιγί τ' εῦ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδώλια
[239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ¹
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
- [241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἵων
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἔφθα καὶ τετηκότα.
[247] ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
[248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένω
[249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
- [250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὕ δέσποτα,
[251] ἥδιον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
- [253] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἀσσον ἄντρων ἡλθομεν νεώς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὔτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κάδιδου πιεῖν λαβὼν
[258] ἐκών ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾳ.
[259] ἀλλ' οὔτος ὑγιὲς οὐδὲν ὕν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
- [261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
[261b] [Οδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
- [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶν τὸν τεκόντα σ', ὕ Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψώ τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τὰ θ' Ἱερὰ κύματ' ἵχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὕ κάλλιστον ὕ Κυκλώπιον,
[267] ὕ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
- [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα

- [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἔγῳ ψευδῆ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ραδαμάνθυος
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] Θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὃ ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἔξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Οδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἔξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
[280] [Κύκλωψ]: ἢ τῆς κακίστης οὖ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἐλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Οδυσσεύς]: οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἔξηντληκότες.
[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἔξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Οδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἴτιω βροτῶν.
[286] ἡμεῖς δέ σ', ὃ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
[287] ἵκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
[290] οὐ τὸν σόν, ὕναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
[291] ἔρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
[292] Ἱερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
[293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
[294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
[296] δύσφρον' ὄνειδοι Φρυξίν οὐκ ἔδωκαμεν·
[297] ὅν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
[298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
[299] ἵκετας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
[300] ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
[301] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πιχθέντας μέλη
[302] ὄβελοῖσι νηδὸν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
[303] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
[304] πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετῆ φόνον,
[305] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὥλεσεν
[306] πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
[307] σὺ συμπυρώσας δαΐτ' ἀναλώσεις πικράν,
[308] ποῖ τρέψεται τις; ἄλλ' ἔμοι πιθοῦ, Κύκλωψ·
[309] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εύσεβες
[310] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
[311] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
[312] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
[313] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
[314] κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
[315] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
[316] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὔμορφίαι.
[317] ἄκρας δ' ἐναλίας ἀς καθίδρυται πατήρ
[318] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγω;
[319] Ζηνὸς δ' ἔγῳ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
[320] οὐδ' οἴδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἔμοι κρείσσων θεός.
[321]

[322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ώς δ' οὕ μοι μέλει,
[323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὅμβρον ἐκχέη,
[324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
[325] ἥ μόσχον ὁπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
[326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέη,
[330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
[331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[332] ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
[333] τίκτουσα ποίαν τάμα πιαίνει βοτά.
[334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὕ,
[335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[336] ώς τούμπιεῖν γε κάμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[337] Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
[338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[339] ἔθεντο ποικίλοντες ἀνθρώπων βίον,
[340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
[341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[342] ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ώς ἄμεμπτος ὥ,
[343] πῦρ καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', δος ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἕρπετ' εἶσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ
[346] ίν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὔωχῆτέ με.
[347] [Οδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικὸν ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὥ Παλλάς, ὥ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ ίλίου
[352] πόνους ἀφίγματι κάπι κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὥ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ' εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὄν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εύρείας φάρυγγος, ὥ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ώς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὁπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλω ἐν αἰγάλι κλινομένω.

Mesode

[361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὐλίς ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων

- [365] ἀποβώμιος δὲ έχει θυσίαν
 [366] Κύκλωψ Αἴτναιος ξενικῶν
 [367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

- [369] [Χορός]: Νηλής, ὡς τλάμον, δοτις δωμάτων
 [370] ἐφεστίους ξενικοὺς ίκτηρας ἐκθύει δόμων,
 [372] κόπτων βρύκων
 [373] ἔφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσι τ' ὄδοισιν
 [374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
 [374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [374b] Μή μοι μὴ προσδίδου·
 [374c] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
 [374d] χαιρέτω
 μὲν
 αὐλις
 ἄδε,
 [374e]
 [374f]
 [374g]

Episode

- [375] [Οδυσσεύς]: ὡς Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ίδων ἄντρων ἔσω
 [376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
 [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Όδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
 [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
 [379] [Οδυσσεύς]: δισσούς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
 [380] οἱ σαρκὸς εἶχον εὔτραφέστατον πάχος.
 [381] [Χορός]: πῶς, ὡς ταλαίπωρ', ἥτε πάσχοντες τάδε;
 [382] [Οδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
 [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ύψηλῆς δρυὸς
 [384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
 [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
 [386] ἐπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
 [387] ἐστρωσεν εύνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
 [388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 [389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
 [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εῦρος τριῶν
 [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
 [393] ὄβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τἄλλα, παλιούρου κλάδων,
 [395] Αἴτναιά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
 [396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 [397] Ἀιδου μαγείρω, φῶτε συμμάρψας δύο

- [398] ἔσφας' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρύθμῳ θ' ἐνὶ
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] πάιών πρὸς ὅξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαράσας
[403] λάβρω μαχαιρά σάρκας ἐξώπτα πυρί¹
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
[406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' σπασίσαντες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήζαντες είχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνήν χροῖ.
[409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
[411] ἐσῆλθε μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδε· Ω τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδι οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] δο δ' ἔκπλεως ὥν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οἴνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ψόδας εἴροπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμανον ποτῷ.
[425] ἥδε δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθών δ' ἐγὼ
[427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
[428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετε' εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναιέιν μέλαθρα Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
[431] δο μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἥνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενῆς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ὕσπερ πρὸς ιεῷ τῇ κύλικι λελημένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἰ—
[435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
[437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνδρίσιν κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σφίωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν
[441] [Οδυσσεύς]: ἄκουε δῆ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.
[443] [Χορός]: λέγ', ως Άσιάδος οὐκ ἄν ἥδιον ψόφον
[444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
[445] [Οδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
[446] Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
[447] [Χορός]: ξυνῆκ'. ἔρημον ξυλλαββών δρυμοῖσιν νιν
[448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὕσται κάτω.
[449] [Οδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον δόλιος ἢ 'πιθυμία.

- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σιφόν τοί σ' ὅντ' ἀκούμεν πάλαι.
- [451] [Οδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
- [452] ώς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος
- [455] ἀκρεμὼν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισι τις,
- [456] δὲν φασγάνω 'γὰ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
- [457] ἐς πῦρ καθήσω· κάθ', ὅταν κεκαυμένον
- [458] ἵδια νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
- [459] Κύκλωπος ὅψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
- [460] ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνήρ
- [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
- [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
- [463] Κύκλωπος ὅψει καὶ συναυανῶ κόρας.
- [464] [Χορός]: ίοὺ ιού,
- [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εύρήμασιν.
- [466] [Οδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
- [467] νεῶς μελαίνης κοῦλον ἐμβήσας σκάφος
- [468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἀν ὥσπερεν σπονδῆς θεοῦ
- [470] κάγὼ λαβούμην τοῦ τυφλοῦντος ὅμματα
- [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
- [472] [Οδυσσεύς]: δεῖ γοῦν μέγας γὰρ δαλός· οὐξιλληπτέον.
- [473] [Χορός]: ὡς κὰν ἀμαξῶν ἐκατὸν ἀραίμην βάρος,
- [474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
- [475] ὁφθαλμὸν ὕσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
- [476] [Οδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἔξεπίστασαι·
- [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
- [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
- [479] τοὺς ἔνδον ὅντας οὐ μόνος σωθῆσομαι.
- [480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
- [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἔμοὺς φίλους,
- [482] ξὺν οἴσπερ ἥλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

- [483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
- [484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
- [485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὕσας
- [486] λαμπρὰν ὅψιν διακναίσει;
- [487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
- [488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
- [489] σκαιδὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος
- [490] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
- [491] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
- [492] τὸν ἀπαίδευτον·
- [493] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

- [495] [Ημιχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εύιάζει
[496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχον, αύδῃ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

- [503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἶνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὄλκὰς ὡς γεμισθεὶς
[506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Strophe 3

- [511] [Χορός]: καλὸν ὅμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. -
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαία σὸν
[515] χρόα χώς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιὰ
[518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Episode

- [519] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἔγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εῖμ', δὲν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Οδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἔγώ.
[524] [Οδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Οδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὔπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Οδυσσεύς]: τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Οδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Οδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῆ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Οδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὕτις ἂν ψαύσειέ μου.
[536] [Οδυσσεύς]: ὦ τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.

- [537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πιῶν κῶμον φιλεῖ.
- [538] [Οδυσσεύς]: δῆς δ' ἀν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
- [539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὡς Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
- [540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνῶδες τ' οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
- [543] κλίθητι νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
- [544] [Κύκλωψ]: Ἰδού.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθε μου τίθης;
- [546] [Σιληνός]: ὡς μὴ παριών τις καταβάλῃ.
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὖν
- [547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
- [548] σὺ δ', ὡς ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
- [549] [Οδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἔταίρων ὕστερον θοινάσσομαι.
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
- [552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
- [553] [Σιληνός]: οὔκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν οὗτος καλοῦ.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δῆς οὔτως.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἀν γέ σε
- [559] στέφανον ἵδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
- [560] [Κύκλωψ]: ὡς οἰνοχόος ἄδικος.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὡς οἴνος γλυκύς.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοι ἔστιν ὡς λήψη πιεῖν.
- [562] [Κύκλωψ]: Ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- [563] [Σιληνός]: Θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἀτ' ἔκπιε,
- [564] ὕσπερ μ' ὄρᾶς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
- [565] [Κύκλωψ]: ᾥ ᾥ, τί δράσεις;
- [565b] [Σιληνός]: ἥδεως ἡμύστισα.
- [566] [Κύκλωψ]: λάβῃ, ὡς ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- [567] [Οδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμη χερί.
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
- [568b] [Οδυσσεύς]: ἔγχέω, σίγα μόνον.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἀν πίνῃ πολύν.
- [570] [Οδυσσεύς]: Ἰδοὺ λαβών ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
- [572] [Κύκλωψ]: παπᾶ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- [573] [Οδυσσεύς]: κἄν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
- [574] τέγχας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὑπονον βαλεῖ,
- [575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
- [576] [Κύκλωψ]: ίοὺ ίού,
- [577] ὡς ἔξενευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
- [578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
- [579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
- [580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. —
- [581] —οὐκ ἀν φιλήσαμ· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
- [582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
- [583] κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως

- [584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.

[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμῆδης, Κύκλωψ;

[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', δὸν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου

[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

[588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἔραστὴν κάντρυφᾶς πεπωκότι;

[589] [Σιληνός]: οἵμοι· πικρότατον οἶνον ὅψομαι τάχα.

[590] [Οδυσσεύς]: ἄγε δή, Διονύσου παῖδες, εὔγενῃ τέκνα,

[591] εὑνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὑπνῳ παρειμένος

[592] τάχ' ἔξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὥθησει κρέα.

[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὥθει καπνὸν

[594] παρευτρέπισται· κούδεν ἄλλο πλήν πυροῦν

[595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσῃ.

[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξιμεν.

[597] χώρει δ' ἔς οἴκους, πρὸν τι τὸν πατέρα παθεῖν

[598] ἀπάλαμνον· ὃς σοι τάνθάδ' ἔστιν εὔτρεπτή.

[599] [Οδυσσεύς]: Ἡφαιστός, ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ

[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμπ' ἀπαλλάχθητ' ἄπαξ,

[601] σύ τ', ὡς μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', "Ὕπνε,

[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,

[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις

[604] αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Όδυσσέα

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὡς θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.

[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,

[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

- [608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον

[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος

[610] τοῦ ξενοδαιτυμόνος· πινὲ γὰρ τάχα

[611] φωσφόρους ὄλεῖ κόρας.

[612] ἥδη

[613] δαλὸς ἡνθρακωμένος

[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἀσπετον

[616] ἔρνος· ἀλλ' ἵτω Μάρων·

[616a] πρασσέτω·

[617] μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky

[618] κλωπος, ὡς πίῃ κακῶς.

[619] κάγῳ

[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
ρο

[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,

[622] Κύκλω
Kyklō

[622a] πος λιπὼν ἐρημίαν·
pos

[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

[624] [Οδυσσεύς]: σιγάτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,

[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω,

[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,

[627] ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἀν δημματος

[628] ὅψις Κύκλωπος ἔξαμιλληθῇ πυρί.

[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

Lyrik

- [656] [Χορός]: ἵω ἵω· γενναίατατ' ὡ

[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρὺν

[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα

[659] τυφέτω, καιέτω

[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

[661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἔξιδυνηθεὶς

[662] δράσῃ τι μάταιον.

[663] [Κύκλωψ]: ὕμαι, κατηνθρακώμεθ' ὄφθαλμοῦ σέλας.

[664] [Χορός]: καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

[665] [Κύκλωψ]: ὕμαι μάλ', ώς ὑβρίσμεθ', ώς ὀλώλαμεν.

[666] ἀλλ' οὕτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας

[667] χαίροντες, οὐδὲν ὅντες· ἐν πύλαισι γὰρ

[668] σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.

[669] [Χορός]: τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὦ Κύκλωψ;

[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.

[670] [Χορός]: αἰσχρός γε φαίνη.

[670b] [Κύκλωψ]: κάπι τοῖσδε γ' ἄθλιος.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπιεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

[672] [Κύκλωψ]: Οὔτις μ' ἀπώλεσ'.

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἥδίκει.

[673] [Κύκλωψ]: Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον.

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός.

[674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὕτις ἀν θείη τυφλόν;

[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ στιν;

[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ὅντες ὁρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,

[677] δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.

[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαιέσθαι βαρύς.

[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;

[680] [Χορός]: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα

[681] λαβόντες ἐστήκασι.

[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;

[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.

[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;

[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

[683] ἔχεις;

[683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ τὸ κρανίον

[684] παίσας κατέαγα.

[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.

[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ' ἐπεὶ τῇδ' εἴπας;

[685b] [Χορός]: οὕτη ταύτῃ λέγω.

[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τάριστερά.

[687] [Κύκλωψ]: οἵμοι γελῶματερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστι σου.

[689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἴ;

[689b] [Οδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν

[690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Οδυσσέως τόδε.

[691] [Κύκλωψ]: πῶς εἴπας; δονοματερτομεῖτέ λέγεις.

[692] [Οδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζε Οδυσσέα.

[693] δώσειν δὲ ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας.

[694] κακῶς γὰρ ἀν Τροίαν γε διεπυρωσάμην

[695] εἰ μή σ' ἔταιρων φόνον ἐτιμωρησάμην.

[696] [Κύκλωψ]: αἰαῖ παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.

[697] τυφλὸν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη

[698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι

[699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδες ἐθέσπισεν,

[700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.

[701] [Οδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.

[702] ἐγὼ δὲ ἐπ' ἀκτὰς εἴμι καὶ νεώς σκάφος

[703] ἥσω πὲ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῇσδε ἀπορρίξας πέτρας

[705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών.

[706] ἄνω δὲ ἐπ' ὄχθον εἴμι, καίπερ ὧν τυφλός,

[707] δι' ἀμφιτρῆτος τῇσδε προσβαίνων ποδί.

[708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦται γε τοῦδε Οδυσσέως

[709] δύντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.